

Collegial=Lidende for Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

No. 23. Den 1ste Juni 1813.

Trykt i det Kongl. Daisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede er Redacteur, Forlægger og Udgiver af denne
Lidende:

Peter Johan Monrad,
Conferentraad og Deputeret i det danske Cancellie.

Blandede Efterretninger.

For Cancelliet er andraget, at en Mand ved Contract af 22de Januar s. A. af sin Vært leiede sine iboede Værelser fra Paaskeflyttetid 1812 til Michaelis 1814 for den aarlige Leie 1300 Rd. Courant, hvorpaa han strax udbetalte et heelt Aars Leie, fra Paaske 1812 til Paaske 1813, samt at han derefter den 24 November 1812 indgik en ny Contract, hvorved Leien fra Paaske 1813 blev forhøiet til 1500 Rd. og Leien atter blev forudbetalt for et heelt Aar, fra Paaske 1813 af at regne. Da Værten nu, paa Grund af Forordningen 5te Januar sidstleden s. 39, har forlangt et Tillæg i Leien for de 6 Maanedet fra Michaelis 1812 til Paaske 1813, samt for Aaret fra Paaske 1813 til samme Tid 1814,

sa

faa har Leieren forespurgt, hvorvidt han til denne Paaastand maatte være berettiget, saavel som om den betingede Leie herefter vil blive at beregne i Rigsbankpenge efter den tidligere Contract af 24 Jan. f. A. eller efter den senere af 24 Nov. næstefter. Collegiet har derpaa svaret, at, da den allerhøistbemældte Forordnings §. 39 saalibet som nogen anden Bestemmelse i Samme angaaer Forbringere, som allerede ved Betaling ere endeligen afgjorte, saa skjønnes det ikke, at Leieren kan være pligtig til at tilsvare Huuseieren det af ham paaastaaede Tillæg, og dette saameget mindre, som han desuden har betalt den betingede Leie under samme Pengeværdie, som hvorunder den var contraheret. Betræffende det andet fremsatte Spørgsmaal, da holder Cancelliet for, at den ældre Contract af 22 Jan. 1812 maa fra sidstafvigte Flyttedag af ansees ophævet, ved den Yngre af 24 Novbr. f. A. Dog vil det afhænge af Vedkommende, at lade denne Sag afgjøre ved Domstolene, saafremt de heller maatte ønske Saadant.

En Procurator har for Cancelliet anbraget, at en Forpagter i Aaret 1804 forpagtede en Gaard paa 12 Aar fra 1 Mai 1805 af at regne imod en aarlig Afgift af 7000 Rdlr.; dog forbeholdt begge Parter sig Ret til fra 1ste Mai 1810 med 1 Aars Varjel at opsigte Contracten. Under 24 Juni 1809 indgik Contrahenterne

terne en ny Contract, hvorved Forpagtnings-Afgiften, fra 11te Juni 1811 af, forhoiedes til 8000 Rd. og nogle andre Forandringer ved den tidligere Contract fastattes, hvorimod Parterne renoncerede paa den dem tilkommende Ret til at opsigte Contracten, saa at denne ubetinget skulde vedblive i det fastsatte Tidsrum af 12 Aar fra 1 Mai 1805 af at regne. Da denne Forpagtnings Afgift nu i følge Forordn. af 5 Jan. sidstl. §. 39 skal gaae over til Rigsbankpenge, saa har han forespurgt, om dette bør skee efter den ældre eller efter den senere Contracts Datum. Collegiet har derpaa svaret, at det efter Omstændighederne ikke skjønner rettere, end at Reductionen til Rigsbankpenge bør skee efter den sidst afsluttede Contracts Datum, da denne er den eneste Regel for Parternes gjensidige Forhold, uden at den ældre Contract kan komme i Betragtning. Analogien af Forordn. §. 23 sidste Membrum skjønner Man nemlig ikke her at være anvendelig, efterdi Parterne ved den sidste Contracts Afslutning havde frie Hænder til at forene sig om en saadan Afgift, som de efter Pengenes da gjældende Værd og de øvrige Conjunctioner fandt passende, hvorimod den Creditor, der for en forhen contraheret Gjæld har modtaget en ny Forfkrivning, ei kunde have betinget sig mere end Nominal-Beløbet af den oprindelige Forpligtelse, skjønt dette ikke svarede til den af ham givne Valuta, der udgjorde Grunden til Debtors Forpligtelse. Dog vil det afhænge af Vedkommende at

lade denne Qvæstion afgjøre ved Domstolene, saafremt de hellere maatte ønske Saadant.

En Mand har for Cancelliet andraget, at han under 11 Dec. Termin udstedte 3 Panteobligationer paa sin Gaard i Kjøbenhavn, af hvilke han i sidstafølgte 11 Dec. Termin indfriebe den første for 18000 Rd. DC. Da han nu har Leilighed til paa denne Prioritet igjen af offentlige Midler at optage et Laan af 7000 Rbd., har 3die Prioritetshaver protesteret herimod, endskjøndt denne Sum ikke engang vil udgjøre saameget som den udbetalte Capital, naar Samme var omskrevet i Folge Forordn. 5 Jan. sidstleden, vilde have udgjort. Han har derfor forespurgt, om han ei paa Grund af Forordn. §. 34 maatte være berettiget til at optage et saadant Laan. Collegiet har derpaa svaret, at det efter Omstændighederne ikke skjønner, at der i allerhøiſt-bemældte Forordning findes Grunde for ham til at optage det først ommældte Prioritets Laan. Foruden at Forordn. §. 34, efter sin Bogstav, kun angaaer de Tilfælde hvor en Debitor indfrier en Prioritet, som efter Forordningens Bestemmelse gaaer over til Rigsbankpenge, gjør den det og til en Betingelse for den Debitor der tillagte Ret til, istedetfor den indløste Prioritet, at give samme Prioritet til en ny Creditor, at det nye Laan ikke blot i Sum ei overstiger det afbetalte, men at der ogsaa indrømmes Debitor de samme fordeelagtige Betingelser i Henseende til For-

rents

rentning og Tilbagebetaling, som Forordningen har tilstaaet ham i Henseende til den indfrieede Prioritet; men at saadanne Vilkaar vilde forundes Sporgeren ved den Pante-Obligation, han havde at udstede, naar han erholdt det omspurgte Laan, er ei af ham anbraget og i sig usandsynligt. Saafermt i øvrigt Vedkommende maatte ønske at see denne Sag afgjort ved Domstolene, da kan naturligviis intet være dem til Hinder.

Cancelliet har modtaget følgende Forespørgsler:

- 1) naar en Creditor efter Revers nu i Anledning af Forordningen § 5 1. Afsnit vil lade Gjelden omskrive til Rigsbankpenge, om han da er berettiget til af Samme at fordrø Renter fra den Tid af, da Capitalen ifølge Reversens Indhold vilde være forfalden til Udbetaling, og om ikke i saa Fald Reversen bør omskrives paa stemplet Papiir af første Klasse, eller omstemples, samt paa hvis Regning saadant bør skee;
- 2) naar i en i Aaret 1810 solgt Eiendom er bleven henstaaende en Capital, paa Vilkaar at den skulde staae fra Eier til Eier og Pantet derefter i 1812 er solgt og en ny Obligation for Capitalen er bleven udstedt af den sidste Kjøber, om da med denne Gjelds Omskrivning til Rigsbankpenge skal forholdes efter Forordningens §. 35 eller efter §. 23 sidste Membrum; siden Creditor ei, saaledes som §. 35 formentligen forudsætter, har havt frit Valg til at samtykke i Debitor

bitors Forandring og han ellers vilde lide et alt for betydeligt Tab; og 3) naar Debitor efter en Pantobligation med Creditors Samtykke har solgt Pantet paa Vilkaar, at han skulde underskrive den nye Obligation, der af Kjøberen skulde udstedes som Cautionsist og Selvskyldner, om han da ei maae betragtes som den, der ved en ny Forfkrivning har indfriet sin ældre, siden Creditor kan holde sig til Selvskyldneren, naar han vil. Collegiet har derpaa svaret, at det ikke skjønner rettere end: til 1) at Creditor efter en saadan til Rbp. omskreven Revers maa være berettiget til af Gjelden at fordrø Renter fra den Tid af, da Capitalen, ifølge Reversens Indhold, vilde være forfalden til Udbetaling, efterdi Creditor ifkun til denne Termin har accorderet hos Debitor rentefrie Credit, men siden fortsætter Creditten paa Grund af allerhøist bemældte Forordnings Forfkrifter, blandt hvilke den 25 §. tilstaaer ham Renter. Da i øvrigt den befalede Omfkrivning, i Følge Forordningens § 24, kan skee ved Paategning paa selve Reversen, saa kan her ikke opstaae Spørgsmaal om Udredelsen af Omkostninger ved nyt stemplet Papiirs Anskaffelse. til 2) at der her ei kan blive Spørgsmaal om at anvende Forordningens §. 35, eftersom Samme blot omhandler det Tilfælde, hvor ingen ny Obligation er udstedt, men, da Spørgsmaalet in casu viser, at en Obligation er udstedt af den nye Kjøber, saa vil med Samme ligefrem blive at forholde efter Forordn. §. 23 1q. Derimod

kan

Kan §. 23 sidste Membrum her ikke komme i Betragtning, da Samme aabenbart forudsætter Debtors Identitet. At heraf følger et Tab for Creditor er vel uægteligt, men dette er her det samme som ved alle andre Leiligheder, naar han har faaet sine Penge indbetalte under en ufordeelagtig Cours, og igjen har maattet ublaane dem til en anden Debitor, som ikkun har faaet Valuta i Forhold til denne Cours. til 3) at, da Pantets forrige Eier har indfriet sin udstedte Obligation og ved den nye Forfærelse ei har forpligtet sig i sit eget Navn, men kun som den nye Eiers Cautionist og Selvfældner, saa kan han, naar Creditor i denne Egenkab maatte søge ham, ei være pligtig til at betale uden i Forhold til den Forpligtelse, der ifølge Forfærelsen paaligger Pantets nye Eier. I øvrigt vil det afhænge af Vedkommende at lade disse Dvæstioner afgjøre ved Domstolene, saafremt de heller maatte ønske Saabant.

En Mand har for Cancelliet andraget; at det ved en af ham under 4 Febr. 1812 om et Huus oprettet Kjøbecontract blev bestemt, at 2de Leiere skulde fra Paaafte Flyttetid 1812 af at regne, mod en vis aarlig Leie, beholde de Etager, de der havde til Behøelse, den ene i 3, den anden i 1 Aar; hvorhos han forbeholdt sig paa stemplet Papiir at opsætte Contracterne, som derpaa i sin Tid af Vedkommende skulde underskrives. Da Contracterne, formedelst tilfældige

Dm.

Omskændigheder, først bleve skrevne og underskrevne, den 24 og 25 Juni 1812, har han nu i Anledning af Forordn. 5 Jan. sidst. forespurgt, om den betingede Leie bør beregnes i Rbpnge efter Kjobcontracternes eller efter de senere underskrevne Leiecontracters Datum. Cancelliet har derpaa svaret, at det ikke kjenner rettere, end at de omspurgte Leiecontracter, efter allerhøistbemældte Forordn. Grundsætninger og in Specie i Analogie af §. 23 sidste Membrum, bør have samme Virkning, som om de vare indgaaede under 4 Februar 1812. I øvrigt vil det afhænge af Vedkommende, at lade disse Dvæstioner afgjøre ved Domstolene, saafremt de maatte ønske Saadant.

En Sognepræst har hos Cancelliet forespurgt: 1) om Smaarenten, der i det mindste i 40 Aar af de fleste Gaarde i de ham betroede Sogne er betalt med 1 Mk. D. G. pr. Tonde Hartkorn, nu bør betales med 1 Mk. Rbp.; 2) hvorledes der skal forholdes med Dagesgjerningspenge af jordløse Huusmænd; samt 3) hvorledes Dvægtienden, der hidtil er svaret med 10 §. D. G. for et Tøel, 8 §. af en Kalv og en Bistade og 3 §. af et Lam, nu bør erlægges i Rbp. — Collegiet har derpaa svaret, til 1) at, dersom Kaldet fra Arilds Tid har nydt 16 §. pr. Tonde Hartkorn i Smaarente, bør denne i Overeensstemmelse med Forordn. 5te Jan. d. A. §. 43, sammenholdt med dens 6 §. og Tdn. 29de Dec.

Dec. 1721, udredes med ligesaa meget i Rbp. S. B.; til 2) at den ved Plac. af 20 Marts 1801 og Fdn. 8de Jan. §. 5 B bestemte Erstatning for Høstdage gaaer ligeledes, efter Fdn. 5te Jan. d. A. §. 43 og 6, over til Rbp. S. B.; til 3) at det samme gjelder om den ved Fdn. 7 April 1740 og Fdn. 5te Jan. 1810 §. 6 bestemte Betaling for Dvægtiende.

Under 18de Mai d. A. ere samtlige Over-Dverigheder og andre Vedkommende i begge Riger, fra det Danske Cancellie blevne tilskreven saaledes. Cancelliet er kommet til Kundskab om, at det hyppigen indtræffer, at Debitorer til offentlige Stiftelser eller Fonds, der ere henlagte under offentlig Bestyrelse, tilbyde at afbetale deres, i Dvereensstemmelse med Forordn. af 5te Jan. sidstleden, til Rbp. S. B. omfrevne, * Gjeld med kongelige Obligationer. — Da imidlertid kongelige Obligationer eller andre rentebærende Statspapirer ikke kunne betragtes som et cirkulerende Penge-Repræsentativ, saa bør de heller ikke ubetinget antages som Betalings-Middel for Debitor til deslige Stiftelser eller Fonds; men det vil, i ethvert forekommende Tilfælde, hvor en Debitor maatte ønske med deslige Papirer at indfri sin Gjeld til en offentlig Stiftelse eller Fond m. v., være fornødent, at den Authoritet, som Directionen eller Over-Opsynet over Samme er betroet, forsaavidt de sortere under Cancelliet, derom indkomme med Forestilling til

til dette Collegium, som, efter Omstændighederne, vil resolve, hvorvidt et saadant Tilbud kunde være at antage eller ikke. Hvilket Man tjenstligst skulde tilkjendegive Dem til behagelig Efterretning og videre Foranstaltning.

Under 11te Mai d. A. er Hs. Høihed Prinds Christian Frederik til Danmark og Norge, Ridder af Elephanten og Dannebrogsmænd, Størørn af Vreslegionen, Storkors af den vestphalske Krones Orden og commanderende General, af Hs. Majestæt udnævnt til Statholder over Kongeriget Norge.

Under 18de Mai d. A. er det tilladt Bogbindermester G. S. Reiz, at anlægge en saakaldet russisk Dampbadstue uden for een af Kjøbenhavns Porte, paa Villaar, at Antægget skeer efter medicinske Grundfætninger, og at Indretningen stedse staaer under Ofsigt af Stadsphysicus.

Under 25 Mai d. A. er Professor Chirurgiæ ordinarius og Chirurg ved Frederiks Hospital i Kjøbenhavn, J. Colsmann, samt Stadsphysicus i Kjøbenhavn, Doct. Medic. Hofmedicus og Professor Lund, tillagt kongel. Befaling, som Medlemmer at tiltræde Sundheds Collegiet i Kjøbenhavn.

Lovgivninger.

Placat, om Skillemynt for Kongerigerne Danmark og Norge og Hertugdømmene Slesvig og Holsteen.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark og Norge, ic. gjøre vitterligt. Da endeel af den Skillemynt, som Vi have besluttet at skulle bruges efter Forandringen i Pengevæsenet, nu er udpræget; saa ville Vi desangaaende allernaadigst have fastsat følgende:

1) Skillemynten bestaaer i Genskillinger af Kobber, 96 Stykker paa et Pund Gøllnst Vægt.

2) De ere concave og randede; paa Udversen er præget Vort Brytsbillede med Omfkrivt: Fridericus VI dei gratia rex, paa Reversen staaer 1 Rigsbankskilling og Åarsaal.

3) I alle Betalinger i Bore Kongeriger og Hertugdømmer skulle de uvægerligen gaae og gjælde for det, hvorpaa de lyde i Navneværdie, dog uden at Noget skal være forpligtet til at modtage mere deraf af Gangen end 95 Skilling. Herfra gjælder dog for Hertugdømmerne den Undtagelse, at, saalænge Rigsbanksedlerne paa 1 Rdlr. endnu ikke ere satte i Omløb, er Enhver forpligtet til at modtage, ligesom hidindtil, indtil 2½ Rigsbankdaler.

4) Denne Indskrænkning i Henseende til Summeres Størrelse ved Modtagelse af Kobberskillemynt gjælder ingenlunde for Bore Kasser eller ved offentlige Oppebørseler, da i disse ogsaa større Summer skulle modtages i Kobberskillemynt.

5) Hvo, som findes enten med Dypgeld at kjøbe eller sælge disse Genffillinger, eller at indsmelte dem, vil worde anseet med en Pengemulct af Summens 4 til 8 dobbelte Værdie efter Omstændighederne, og i Tilfælde af Forbrydelsens Gjentagelse med Fængsel eller Forbedringshuus-Arbeide fra 2 Maaneder til 1 Aar. I alle Tilfælde confiskeres den Sum, hvormed sliq ulovlig Dmgang har fundet Sted, eller dens Beløb, Halvdelen til Fordeel for Angiveren, og Halvdelen til Stedets Fattigvæsen.

6) Den ældre Kobberskillemynt maa indtil videre endnu blive i Omlob, nemlig: Genffillingerne af 1771, de schlesvig-holsteenske Eechslinge og de danske Tolvffillinger af 1812 for 2 Rigsbankffilling Stykket; Doffillingerne af 1809, 1810, 1811 og 1812 for 1 Rigsbankffilling; Dreffillingerne for $\frac{1}{2}$ Rbffill.; og Genffillingerne for $\frac{1}{6}$ Rbffill. Og gjælde for denne ældre Skillemynt de ovenfor i §§. 3, 4 og 5 foreskrevne Bestemmelser.

Givet i Vor Kongelige Residentsstad Kjøbenhavn, den 28de April 1813.

Under Vor Kongelige Haand og Seigl.

FREDERIK R.

(L. S.)

Schimmelmann. Reventlow. Moltke.

Lange. Birch. Kirstein.

Lasfen.

Placater.

Ved Rescript af 18 Mai d. A. til Kjøbenhavns Magistrat, ere Betalinger for Afholdelsen af Taxationsforretninger over faste Eiendomme i Kjøbenhavn fastsatte saaledes, at enhver til Taxationsforretningen udmældt Mester erholder, naar Taxations Summen er:

under	"	"	1000 Rbd. S.B.	1 Rbd. S.B.
naar Summen er fra 1000 til 2000 Rbd. S.B.	1 Rbd.	2 Mk. S.B.		
"	"	"	2000 til 5000	" = 2 "
naar den er fulde	5000 = 10,000	" = 4 "		
"	"	"	10,000 Rbd. S.B., og hvor	

høi den maatte være 5 " "

Til hvilken Betaling der altid bliver at lægge 1 Rbd. S.B. for hver Mester, naar Forretningerne foretages uden for Portene, og skal det Halve af bemældte Betaling, saaledes som hidtil, tilfalde Laugskassen.

Hs. Majestæt Kongen har, under 1ste denne Maaned, behaget allernaadigst at resolvere saaledes.

Vi ville allernaadigst, at alle Renter, som, i Folge Forordningernes Indhold, ere forfaldne eller forfalde til Udbetaling efter de i §. 11. af Vor Forordning af 5te Jan. dette Aar bestemte Terminer, skulle erlægges og betales efter den bemældte Vor Forordning tilføiede Tabel Litra B., beregnede fra den næstforegaaende 11te December Termin 1812 eller senere speciel stipulerede Renteforfalds Termin; derimod skulle alle Rentebetalinger, som ere forfaldne for de i §. 11 bestemte Terminer, behandles efter fornævnte Vor Forordnings 3te §. Hvilket kundgjøres herved til

alle Bedkommendes Efterretning og allerunderdanigste Efterlevelse.

Det Kongl. danske Cancellie, den 2den Juni 1813.

Fortsettelse af Anordning, indeholdende Bestemmelser angaaende Byttes Deling i Søetaten.

(See No. 22.)

- 4) I den Deling, som efter denne §. finder Sted, tages ikke Hensyn til, om Nogen i Roeflottillen commanderer en Peleton, Division, eller. deslige; thi enhver Officeer, hvor han ikke deler som Erobrer, tager alene Lod efter den Charge, han beklæder.
- 5) Tøvrigt iagttages her, hvad forhen i §. 28 No. 5 er foreskrevet i Henseende til de Skibe, som som vel have været tilstede ved Erobringen, men ikke egentligen medvirket til Samme.

§. 30.

Naar et sjentlig Krigsskib erobres ved Entring, da skeer Delingen saaledes:

- a) En Chef commanderende over Sømagten
tager $\frac{1}{20}$ Deel.
- b) Den Søofficeer, der umiddelbart under en Chef commanderende haver Commando over Erobrerne, tager $\frac{1}{20}$.
- c) Den Escadre- eller Flotillechef, der under Flagmanden har Commando over Erobrerne $\frac{1}{20}$.
- d) Stationschefen, i det Tilfælde §. 27
Litr. d omtaler $\frac{1}{20}$.

- e) Erobrerne af alle Classer dele $\frac{1}{2}$ Deel.
 f) og alle de i §. 27 Litt. f. benævnte Personer dele mellem sig det øvrige saaledes, at Officeer-Classen deraf tager det Halve, og Betiente og Mandskab det andet Halve.

Hvorhos bemærkes:

- 1) Den Erobrerne tillagte Andeel fordeles saaledes, at Chefen, som foretog Entringen, deraf tillægges $\frac{3}{5}$, den Officeer, som commanderede Entringen af Søe- og Land-Staten til Cadetter inclusive, $\frac{2}{5}$, og Skibets Betiente og Mandskab $\frac{7}{5}$ Dele.
- 2) Er der paa det erobrede Skib ikkun een subalterne Officeer, da tillægges denne i alt $\frac{7}{5}$ Dele, og den $\frac{1}{5}$ deles i 2 lige Dele, hvoraf Skibets Chef tager den ene, og Skibets øvrige Besætning deler den anden halve Deel efter Hoveder.
- 3) Er der ingen subalterne Officeer, og en Underofficeer bruges til at commandere Entringen, da tillægges denne, foruden hvad ham ellers kan tilkomme, $\frac{1}{5}$ Deel af Skibsofficerernes Lod; de øvrige $\frac{2}{5}$ Dele fordeles paa den Maade, som i No. 2 i denne §. er foreskrevet.
- 4) Skeer Erobringen af et fiendtligt Krigsskib paa denne Maade ved Roeslotillen, da dele Officererne imellem sig de $\frac{6}{5}$ Dele, og Mandskabet de $\frac{7}{5}$ Dele. efter de Regler, som forhen om dette Slags Søesværn ere foreskrevne.

3) Iøvrigt følges de Regler, som forhen i Allmindelighed ere forefrevne i Henseende til erobrede fiendtlige Krigsskibe.

(Fortsættelsen følger.)

Pedige Embeder.

Under det danske Cancellie: Sælboe Sognes Kald i Trondhjems Stift, 525 Rbd.; Nimitste og Thostrup Sognes kald i Aarhus Stift, 130 Rbdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancelliet: Den 25de Mai er Cancellie-Secretair, W. C. Danchel, udnævnt til 3die Dommer og Assessor i Kjøbenhavns Politie-Ret. Den 28de Mai, Slotspræst paa Fronberg Fæstning, samt Garnisonspræst i Helsingøer, H. P. Sandal, tillagt Prædikat af Prof., med Rang, 6 Klasse No. 3.

Under Rentekammeret: Den 28de Mai er Lieutenant ved det flensvigiske Infanterie Regiment, C. v. Kiene, udnævnt til Landmaaler.

Under General- Toldkammeret: Den 25de Mai er 1ste Told-Inspecteur i Kjøbenhavn, Kammeraad Berner, i Naade og med Pension, entlediget fra dette Embede. Den 31te Mai constitueret Told- og Consumtionskasserer i Odense, H. Spitius, udnævnt til virkelig Kammeraad.

Af denne Tidende udgives ugentligen et Nummer, der forsendes med de ridende Poster til Norge, de danske Provindser og Hertugdømmerne.